

มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ
Occupational Standard and Professional Qualifications

สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมบันเทิง สาขาดนตรีไทย

จัดทำโดย สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

1. ชื่อมาตรฐานอาชีพ

สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมบันเทิง สาขาคันตรีไทย

2. ประวัติการปรับปรุงมาตรฐาน

N/A

3. ทะเบียนอ้างอิง (Imprint)

N/A

4. ข้อมูลเบื้องต้น

“ระบบคุณวุฒิวิชาชีพ” ถูกพัฒนาขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการรับรอง “สมรรถนะ” ของกำลังคนตามมาตรฐานอาชีพ เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมผ่านกระบวนการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อให้บุคลากรได้รับการยอมรับในความรู้ ทักษะ ตลอดจนความสามารถในการประกอบอาชีพและได้รับ “คุณวุฒิวิชาชีพ” สอดคล้องกับสมรรถนะ ประสบการณ์ และความรู้ และสามารถใชระบบคุณวุฒิวิชาชีพในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในสายอาชีพของตนเอง โดยคุณวุฒิวิชาชีพนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อกำลังคนของประเทศ ทั้งที่เป็นผู้ไม่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับสูงแต่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพและผู้ที่มีความรู้ทางการศึกษาที่ต้องการต่อยอดความก้าวหน้าในอาชีพ ทั้งนี้ “คุณวุฒิวิชาชีพ” สามารถนำไปเทียบเคียงและเชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิและการรับรองอื่นๆ ภายในประเทศและระดับสากล

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มวิชาชีพในการจัดทำมาตรฐานอาชีพ โดยร่วมกับภาคธุรกิจ ภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อระบุสมรรถนะที่ต้องการเพื่อจัดทำเป็น “มาตรฐานอาชีพ” อันหมายถึงการกำหนดระดับสมรรถนะของบุคคลในการประกอบอาชีพและกำหนดระดับคุณวุฒิวิชาชีพในการรับรอง โดยคณะกรรมการสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ได้กำหนดสาขาวิชาชีพในการให้ประกาศนียบัตรคุณวุฒิวิชาชีพไว้รวมทั้งสิ้น 72 สาขาวิชาชีพ และสถาบันได้ดำเนินโครงการจัดทำและทบทวนมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพมาแล้วตั้งแต่ปี 2556 ถึงปี 2561 รวม 51 สาขาวิชาชีพ ดังนั้น จึงเห็นควรดำเนินโครงการจัดทำและทบทวนมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพในปี 2562 เพื่อจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอื่นๆ เพิ่มเติม อันจะทำให้มีมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพที่สามารถนำไปพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะของตนเอง ผู้ประกอบการสามารถใช้ประกอบการจ้างงานได้ตรงตามความต้องการ สถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ และจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศไทยได้ในที่สุด

ดนตรีในแต่ละวัฒนธรรมมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละท้องถิ่นซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่นที่ถ่ายทอดให้เห็นถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของคนในท้องถิ่น ดนตรีพื้นบ้านมีส่วนช่วยเสริมความเข้มแข็งของชาวบ้านในชุมชน ทางด้านจิตใจ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และระบบสังคมของชุมชนซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์สืบทอดต่อไป ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่มาของการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการชุมชนด้านดนตรีท้องถิ่นเข้าสู่ระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่มีมาตรฐาน มีความรู้ มีทักษะฝีมือ และวัฒนธรรมที่มีคุณค่าต่อท้องถิ่น เพื่อให้การอนุรักษ์สืบทอดขนบธรรมเนียมเป็นที่ยอมรับและได้มาตรฐาน ต่อไป

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มวิชาชีพในการจัดทำมาตรฐานอาชีพ โดยร่วมกับกลุ่มบุคคลในอาชีพ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อระบุสมรรถนะที่ต้องการเพื่อจัดทำเป็น “มาตรฐานอาชีพ” อันหมายถึงการกำหนดระดับสมรรถนะของบุคคลในการประกอบอาชีพและกำหนดระดับคุณวุฒิวิชาชีพในการรับรอง และการสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพธุรกิจดนตรี (อาชีพผู้ผลิตเครื่องดนตรีท้องถิ่น, อาชีพนักดนตรีท้องถิ่น) จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างมาตรฐาน สร้างอาชีพให้กับบุคลากรในประเทศต่อไป

5. ประวัติการปรับปรุงมาตรฐานในแต่ละครั้ง

N/A

6. ครั้งที่

N/A

7. คุณวุฒิวิชาชีพที่ครอบคลุม (Professional Qualifications included)

สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมบันเทิง
สาขาคันตริไทย
อาชีพนักดนตรีไทย ระดับ 4

8. คุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง (Related Professional Qualifications)

คุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมบันเทิง สาขาคันตริไทย 8.1 นักดนตรีไทย ระดับ 2 ถึงระดับ 8 8.2 ช่างผลิตเครื่องดนตรีไทย ระดับ 2 ถึงระดับ 8

9. หน่วยสมรรถนะทั้งหมดในมาตรฐานอาชีพ (List of All Units of Competence within this Occupational Standards)

รหัสหน่วยสมรรถนะ	เนื้อหา
10105	อธิบายหลักการปฏิบัติเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด
10106	บรรเลงเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัดได้ถูกต้องตามหลักวิธีการบรรเลง

10. ระดับคุณวุฒิ

10.1 สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมบันเทิง สาขาคันตริไทย อาชีพนักดนตรีไทย ระดับ 4

คุณลักษณะของผลการเรียนรู้ (Characteristics of Outcomes)

ระดับคุณวุฒินี้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องดนตรีได้หลากหลาย
รู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องดนตรีในแต่ละชนิดที่อยู่ในวงดนตรี

การเลื่อนระดับคุณวุฒิวิชาชีพ (Qualification Pathways)

นักดนตรีไทยและบุคคลที่สนใจในอาชีพ

หลักเกณฑ์การต่ออายุหนังสือรับรองมาตรฐานอาชีพ

N/A

กลุ่มบุคคลในอาชีพ (Target Group)

นักดนตรีไทย

หน่วยสมรรถนะ (หน่วยสมรรถนะทั้งหมดของคุณวุฒิวิชาชีพนี้)

10105	อธิบายหลักการปฏิบัติเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด
10106	บรรเลงเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัดได้ถูกต้องตามหลักวิธีการบรรเลง

ตารางแผนผังแสดงหน้าที่

1. ตารางแสดงหน้าที่ 1

ประกาศใช้ ณ 05/11/2564

ตาราง 1 : FUNCTIONAL MAP แสดง KEY PURPOSE , KEY ROLES , KEY FUNCTION

ความมุ่งหมายหลัก Key Purpose	บทบาทหลัก Key Roles		หน้าที่หลัก Key Function	
	รหัส	คำอธิบาย	รหัส	คำอธิบาย
สร้างและยกระดับมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ ดนตรีไทยให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับระดับสากล	10	ปฏิบัติงานด้านดนตรีไทย	101	ปฏิบัติงานบรรเลงดนตรีไทย

คำอธิบาย ตารางแผนผังแสดงหน้าที่เป็นแผนผังที่วิเคราะห์หน้าที่งานเพื่อให้ได้หน้าที่หลัก (Key Function)

2. ตารางแสดงหน้าที่ 1 (ต่อ)

ประกาศใช้ ณ 05/11/2564

ตาราง 2 : FUNCTIONAL MAP แสดง KEY FUNCTION , UNIT OF COMPETENCE , ELEMENT OF COMPETENCE

หน้าที่หลัก Key Function		หน่วยสมรรถนะ Unit of Competence		หน่วยสมรรถนะย่อย Element of Competence	
รหัส	คำอธิบาย	รหัส	คำอธิบาย	รหัส	คำอธิบาย
101	ปฏิบัติงานบรรเลงดนตรีไทย	10105	อธิบายหลักการปฏิบัติเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด	101051	อธิบายส่วนประกอบ วิธีการบรรเลง และวิธีการรักษาซ่อมบำรุงของเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด
				101052	อธิบายหลักการปฏิบัติเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด
		10106	บรรเลงเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัดได้ถูกต้องตามหลักวิธีการบรรเลง	101061	บรรเลงเครื่องดนตรีที่เลือกจากที่ตนเองถนัดได้ถูกต้องตามวิธีการบรรเลง
				101062	บรรเลงทาง ดบ แต่ง ทำนอง สำเนียง และอารมณ์เพลงของเครื่องดนตรีที่ตนเองเลือกเพิ่มเติมได้เหมาะสมตามบทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีตามประเภทของวง

คำอธิบาย

ตารางแผนผังแสดงหน้าที่ (ต่อ) เป็นแผนผังที่ใช้วิเคราะห์หน้าที่งานหลังจากได้หน้าที่หลัก (Key Function) เพื่อให้ได้ หน่วยสมรรถนะ (Unit of Competence) และหน่วยสมรรถนะย่อย (Element of Competence)

1. รหัสหน่วยสมรรถนะ 10105
2. ชื่อหน่วยสมรรถนะ อธิบายหลักการปฏิบัติเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด
3. ทบทวนครั้งที่ N/A
4. สร้างใหม่ ☒ ปรับปรุง ☐

5. สำหรับชื่ออาชีพและรหัสอาชีพ (Occupational Classification)

นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง รหัส 2652

ISCO 2652 นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง

6. คำอธิบายหน่วยสมรรถนะ (Description of Unit of Competency)

เป็นผู้ที่มีความรู้ในหลักการปฏิบัติเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด

7. สำหรับระดับคุณวุฒิ

1	2	3	4	5	6	7	8
☐	☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐

8. กลุ่มอาชีพ (Sector)

นักดนตรี

9. ชื่ออาชีพและรหัสอาชีพอื่นที่หน่วยสมรรถนะนี้สามารถใช้ได้ (ถ้ามี)

-

10. ข้อกำหนดหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (Licensing or Regulation Related) (ถ้ามี)

-

11. สมรรถนะย่อยและเกณฑ์การปฏิบัติงาน (Elements and Performance Criteria)

สมรรถนะย่อย (Element)	เกณฑ์ในการปฏิบัติงาน (Performance Criteria)	วิธีการประเมิน (Assessment)
101051 อธิบายส่วนประกอบ วิธีการบรรเลง และวิธีการรักษาซ่อมบำรุงของเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด	1. เรียกชื่อ ส่วนประกอบต่างๆ และการเก็บรักษา/ซ่อมบำรุงเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด 2. อธิบายหน้าที่ของส่วนประกอบต่างๆของเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด	การสัมภาษณ์
101052 อธิบายหลักการปฏิบัติเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด	1. บรรยายหลักการวิธีการเทียบเสียงเครื่องดนตรีที่เพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด 2. บรรยาย วิธีการปฏิบัติของเครื่องดนตรีที่เพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด 3. บรรยายลักษณะเฉพาะของเครื่องดนตรีที่เพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัด	การสัมภาษณ์

12. ความรู้และทักษะก่อนหน้าที่จำเป็น (Pre-requisite Skill & Knowledge)

-

13. ทักษะและความรู้ที่ต้องการ (Required Skills and Knowledge)

(ก) ความต้องการด้านทักษะ

- ทักษะการคิดวิเคราะห์ จำแนกองค์ประกอบต่างๆของเครื่องดนตรี

(ข) ความต้องการด้านความรู้

- ส่วนประกอบของเครื่องดนตรี

- หน้าที่ของส่วนประกอบต่างๆของเครื่องดนตรี

- วิธีการดูแลรักษาและซ่อมบำรุง

14. หลักฐานที่ต้องการ (Evidence Guide)

(ก) หลักฐานการปฏิบัติงาน (Performance Evidence)

- ภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวขณะบรรเลงดนตรีของผู้ขอรับการประเมิน

(ข) หลักฐานความรู้ (Knowledge Evidence)

-

(ค) คำแนะนำในการประเมิน

-

(ง) วิธีการประเมิน

ตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐาน

15. ขอบเขต (Range Statement)

(ก) คำแนะนำ

ผู้จะเข้ามาทดสอบจะต้องแสดงความรู้ในส่วนประกอบต่างๆของเครื่องดนตรี เพิ่มเติมจากเครื่องดนตรีที่ตนเองเลือก

(ข) คำอธิบายรายละเอียด

ส่วนประกอบของเครื่องดนตรี หมายถึง ชิ้นส่วนหรือวัสดุ ที่ประกอบกันเป็นเครื่องดนตรี สามารถใช้บรรเลงได้ ได้แก่ ลูกบิด หย่อง แหน คันชัก ถัง นม ขา โต๊ะ สาย ไม้ดีด ไม้ตีหางม้า ราง ฟัน ลูกมะหวด เป็นต้น

16. หน่วยสมรรถนะรวม (ถ้ามี)

-

17. อุตสาหกรรมร่วม/กลุ่มอาชีพร่วม (ถ้ามี)

-

18. รายละเอียดกระบวนการและวิธีการประเมิน (Assessment Description and Procedure)

18.1 วิธีการประเมิน

- สัมภาษณ์

18.2 เครื่องมือ

- แบบสัมภาษณ์

1. รหัสหน่วยสมรรถนะ10106
2. ชื่อหน่วยสมรรถนะบรรเลงเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัดได้ถูกต้องตามหลักวิธีการบรรเลง
3. ทบทวนครั้งที่N/A
4. สร้างใหม่☒ปรับปรุง☐

5. สำหรับชื่ออาชีพและรหัสอาชีพ (Occupational Classification)

นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง รหัส 2652

ISCO 2652 นักดนตรี นักร้อง และนักประพันธ์เพลง

6. คำอธิบายหน่วยสมรรถนะ (Description of Unit of Competency)

เป็นผู้ที่มีทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากที่ตนเองถนัดได้ถูกต้องตามหลักวิธีการบรรเลง

7. สำหรับระดับคุณวุฒิ

1	2	3	4	5	6	7	8
☐	☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐

8. กลุ่มอาชีพ (Sector)

นักดนตรี

9. ชื่ออาชีพและรหัสอาชีพอื่นที่หน่วยสมรรถนะนี้สามารถใช้ได้ (ถ้ามี)

-

10. ข้อกำหนดหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (Licensing or Regulation Related) (ถ้ามี)

-

11. สมรรถนะย่อยและเกณฑ์การปฏิบัติงาน (Elements and Performance Criteria)

สมรรถนะย่อย (Element)	เกณฑ์ในการปฏิบัติงาน (Performance Criteria)	วิธีการประเมิน (Assessment)
101061 บรรเลงเครื่องดนตรีที่เลือกจากที่ตนเองถนัดได้ถูกต้องตาม วิธีการบรรเลง	1. ตรวจสอบและเลือกใช้เครื่องดนตรี พร้อมทั้งอธิบายเหตุผล ในการเลือก/ไม่เลือก เครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากเครื่องดนตรีที่ ตนเองถนัด 2. เทียบเสียง/บอกระดับเสียง (เพี้ยน/ไม่เพี้ยน) ของเครื่อง ดนตรีเพิ่มเติมจากเครื่องดนตรีที่ตนเองถนัด ตามระดับ มาตรฐานของเครื่องดนตรีนั้นๆ 3. ปฏิบัติทำนอง ทำจ๊ับ เครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากเครื่องดนตรีที่ ตนเองถนัด 4. บรรเลงเพลงใหม่โรง 1 เพลง หรือเพลงที่ใช้บรรเลงเป็นใน เพลงแรก (เพลงโซ่ววง) ด้วยเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากเครื่อง ดนตรีที่ตนเองถนัดโดยใช้ความจำ 5. บรรเลงเพลงเก่า 1 เพลง หรือเพลงที่ใช้บรรเลงที่นิยมใช้ บรรเลงทั่วไป ด้วยเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากเครื่องดนตรีที่ ตนเองถนัดโดยใช้ความจำ 6. บรรเลงเพลงลา 1 เพลง หรือ เพลงที่ใช้บรรเลงเป็นเพลง สุดท้ายด้วยเครื่องดนตรีเพิ่มเติมจากเครื่องดนตรีที่ตนเอง ถนัดโดยใช้ความจำ	การสังเกตการปฏิบัติงาน

สมรรถนะย่อย (Element)	เกณฑ์ในการปฏิบัติงาน (Performance Criteria)	วิธีการประเมิน (Assessment)
101062 บรรเลงทาง ดับแต่งทำนอง สำเนียง และอารมณ์เพลงของ เครื่องดนตรีที่ตนเองเลือกเพิ่มเติมได้เหมาะสมตามบทบาท หน้าที่ของเครื่องดนตรีตามประเภทของวง	1. บรรเลงเพลง ด้วยการแปรทาง ให้เหมาะสมเหมาะสมกับ บทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีตามประเภทของวงที่ตนเอง เลือก 2. บรรเลงเพลง ด้วยการดับแต่งให้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ ของเครื่องดนตรีตามประเภทของวงดนตรีที่เลือก 3. บรรเลงเพลง ด้วยทำนองให้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ของ เครื่องดนตรีตามประเภทของวงที่ตนเองเลือก 4. บรรเลงเครื่องดนตรีให้เกิดสำเนียงได้เหมาะสมกับบทเพลง 5. บรรเลงเครื่องดนตรี ให้เกิดอารมณ์เพลงได้เหมาะสมกับ บทเพลง	การสาธิตการปฏิบัติงาน

12. ความรู้และทักษะก่อนหน้าที่จำเป็น (Pre-requisite Skill & Knowledge)

-

13. ทักษะและความรู้ที่ต้องการ (Required Skills and Knowledge)

(ก) ความต้องการด้านทักษะ

- ทักษะการสังเกต
- ทักษะการสื่อสาร
- ทักษะการฟัง
- ทักษะการจำ

(ข) ความต้องการด้านความรู้

- ความถูกต้องของระดับเสียงเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเข้ารับการประเมิน
- ประเภทของเพลง

14. หลักฐานที่ต้องการ (Evidence Guide)

(ก) หลักฐานการปฏิบัติงาน (Performance Evidence)

- ภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวขณะบรรเลงดนตรีของผู้ขอรับการประเมิน

(ข) หลักฐานความรู้ (Knowledge Evidence)

-

(ค) คำแนะนำในการประเมิน

-

(ง) วิธีการประเมิน

ตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐาน

15. ขอบเขต (Range Statement)

(ก) คำแนะนำ

ผู้จะเข้ามาทดสอบจะต้องแสดงทักษะปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบหรือเทียบเสียงเครื่องดนตรี นั่งและการจับเครื่องดนตรีที่ตนเองเลือกบรรเลงได้ถูกต้อง
เพิ่มเติมจากเครื่องดนตรีที่ตนเองถนัด พร้อมทั้งเตรียมบทเพลงตามประเภทของเพลงที่กำหนด

(ข) คำอธิบายรายละเอียด

ระดับเสียง หมายถึง เสียงที่เกิดขึ้นจากการเทียบเสียงเครื่องดนตรี ที่อยู่ระดับเสียงที่ถูกต้องของเครื่องดนตรีนั้น ๆ

ทำนอง ทำจับ หมายถึง ลักษณะของการทรงตัวของกายภาพผู้ประเมิน ที่ถูกต้องเหมาะสมกับการบรรเลงเครื่องดนตรีนั้นๆ

ดับแต่งทำนองหมายถึง ลักษณะการดำเนินทำนองที่เหมาะสมกับการบรรเลงเครื่องดนตรีชนิดนั้นๆ โดยยังรักษาโครงสร้างของทำนองเพลงไว้อย่างครบถ้วน เช่น

ลูกตกในแต่ละประโยคของเพลง และกลุ่มเสียงที่ใช้ในการดำเนินทำนอง เป็นต้น

สำเนียง อารมณ์ หมายถึง ลักษณะของทำนองที่สามารถสื่ออารมณ์ได้อย่างเหมาะสมกับทำนองเพลง แสดงให้ผู้ฟังรับรู้ได้ถึงเจตนารมณ์ของบทเพลง

16. หน่วยสมรรถนะร่วม (ถ้ามี)

-

17. อุตสาหกรรมร่วม/กลุ่มอาชีพร่วม (ถ้ามี)

-

18. รายละเอียดกระบวนการและวิธีการประเมิน (Assessment Description and Procedure)

18.1 วิธีการประเมิน

- สาคิต

18.2 เครื่องมือ

- แบบประเมินผล